

kerne »paa Afregning«, saaledes at de over en vis Periode ad Gangen opgør, hvor meget de skulde have betalt for Mærker og hvor meget de for Zuivel-Centralen har udbetalt Mælkeproducenterne (jfr. herom nedenfor under ad 3) og da kun indbetaler Forskellen til Zuivel-Centralen.

Hvis Smørret bliver eksporteret, godtgøres Smørmærkets Værdi.

Ost. Man har gjort den Beregning at $\frac{2}{3}$ af den producerede Ost i Almindelighed bliver eksporteret; man har herefter fundet det praktisk straks for al Ost at nedsætte Afgiften pr. Enhed Mælkefedt til $\frac{1}{3}$, men saa til Gengæld ikke betale Afgiften tilbage for den Ost, der bliver eksporteret. Er Smørafgiften saaledes Fl. 1,00 (100 cent) pr. kg, bliver Osteafgiften pr. kg Mælkefedtindhold (jfr. ovenstaaende Tabel) $\frac{1}{3} \cdot \frac{100}{84} \cdot 100 \text{ cent} =$

ca. 40 cent. Denne Afgift beregnes ved Ostens Kontrol og Osten kan — da ingen Tilbagebetaling skal finde Sted ved Eksport — gaa ud i Omsætningen uden Mærker. Afregningen med Osteproducenterne faar ogsaa af anden Grund en forskellig Karakter fra Afregningen med Smørproducenterne. Da Osteproducenterne kun betaler Afgift for $\frac{1}{3}$ af Ostens Mælkefedtindhold, medens hans Mælkeleverandører har Krav paa samme Tilskud fra Centralen pr. Mælkefedtenhed som Mejeriernes Leverandører, og da Zuivel-Centralen udbetaler Tilskuddene til Mælkeproducenterne (Bønderne) gennem Producenterne af Mælkeprodukterne, (Mejerier, Ostefabrikker o. s. v.) er det altid Osteproducenterne, der har et Krav paa Centralen efter hver Periodes Udløb.

(Denne specielle Ordning for Osteproducenterne har mulig ikke direkte Interesse for Danmark; dels er Forholdet mellem Eksport og indenlandsk Konsum af Ost forskellig i Danmark og Holland; dels regnede man med at hollandsk Ost havde en »Monopolstilling« paa de udenlandske Markeder, der vilde medføre, at den indenlandske Afgift vilde blive baaret af de paagældende udenlandske Markeder).

Ved de andre Mælkeprodukter, der forfærdiges i et relativt lille Antal Fabrikker, gaar man frem efter noget lignende Metoder og anvender ikke Mærker.

ad 3) Tilskuddenes Udbetaling til Mælkeproducenterne (Bønderne).

Alle Producenter af Mælkeprodukter (Smør, Ost, Mælkepulver, kondenseret Mælk, »Blok-mælk«) skal have Tilslutning til en lokal Kontrolstation, der samtidig er en Art Filial af Zuivel-Centralen. Disse Kontrolstationer indberetter hver 4—5 Uge til Centralen, hvor mange kg Mælkefedt hver enkelt Producent (Mejeri, Ostefabrik o. s. v.) har forarbejdet og vedlægger samtidig en Beregning over, hvor meget Mælkeleverandørerne (Bønderne) herefter skal have i Tilskud fra Centralen for Mælk leveret til hver enkelt Producent. Disse Beløb sender Centralen derefter til Producenterne (Mejerierne, Ostefabrikkerne o. s. v.), som endelig afregner med Mælkeleverandørerne efter hvor mange kg Mælkefedt disse har leveret. Hvor meget Mælkeleverandørerne saaledes skal have udbetalt i Tilskud fra Centralen pr. leveret Enhed Mælkefedt fastsætter Centralen periodisk; i det lange Løb maa det afhænge af, hvor meget der gennem Afgifterne indgaar til Fondet (man regner med ca. 70 Mill. Fl. aarlig, hvori fragaar Udgifterne til Centralens Administration ca. 900 000 Fl. aarlig), men dette udelukker ikke, at Centralen paa visse Aarstider søger at spare Penge op for paa andre Aarstider at kunne betale et større Tilskud end Indtægterne i Øjeblikket retfærdiggør. Man har saaledes ifjor fulgt den Politik at udbetale et mindre Tilskud i Vintermaanederne end i Græsmaanederne for derved at bremse en Mælkeproduktion, der i en væsentlig Grad baseres paa Fodring med importeret Kunstfoder.

III. Den vedlagte Statistik viser i Kolonne 1. hele Smørproduktionen og i Kolonne 3 det indenlandske Margarineforbrug (i Tallene maa dog fradrages de 25 pCt. Smør; jfr. Fodnoten paa Tabellerne), der atter kan siges at være lig med Margarineproduktionen til